20/10/2024

Η εορτή του Αγίου Γερασίμου στο Κεφαλόβρυσο Μεσολογγίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Με λαμπρότητα η Ενορία του Κεφαλοβρύσου, της Αρχιερατικής Περιφέρειας Μεσολογγίου τίμησε την ιερά μνήμη του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός Γερασίμου, του Νέου Ασκητού, του εν Κεφαλληνία, το Σάββατο 19 και την Κυριακή 20 Οκτωβρίου 2024.

Στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό του Αγίου Γερασίμου, την παραμονή της εορτής τελέσθηκε η ακολουθία του Αρχιερατικού Εσπερινού, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού, με τη συμμετοχή Κληρικών της ευρύτερης περιοχής του Μεσολογγίου, με επικεφαλής τον Αρχιερατικό Επίτροπο, Αρχιμ. Αναστάσιο Καντάνη και πλήθους πιστών.

Το πρωί της Κυριακής, 20ης Οκτωβρίου τελέσθηκαν η Ακολουθία του Όρθρου και η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος ανέφερε τα εξής:

«Η σημερινή αποστολική περικοπή μας μεταφέρει στο κέντρο της Μικράς Ασίας, γύρω από την περιοχή της σημερινής πρωτεύουσας της Τουρκίας, την Άγκυρα. Εκεί, κατά την περίοδο της ιεραποστολής του αποστόλου Παύλου, κατοικούσαν οι Γαλάτες της Μικράς Ασίας. Αποτελούσαν παρακλάδι της μεγάλης φυλής των Γαλατών, η οποία, κατά τους ιστορικούς, αποτελούσε τον τρίτο σπουδαιότερο ευρωπαϊκό λαό μετά τους Έλληνες και τους Ρωμαίους.

Προς αυτούς απηύθυνε ο Παύλος μία σπουδαία επιστολή, απόσπασμα της οποίας ακούσαμε σήμερα. Ο μέγας απόστολος είχε πληροφορηθεί την πίεση που ασκούσαν στην Εκκλησία της Γαλατίας οι Ιουδαΐζοντες, δηλαδή οι Χριστιανοί που είχαν προέλθει από τον εβραϊκό λαό. Βασική επιδίωξή τους ήταν να παρουσιάσουν τον Χριστιανισμό ως μία εξέλιξη της εβραϊκής θρησκείας.

Αντίθετα, ο Παύλος, βλέποντας τον κίνδυνο να οδηγηθεί η νεοσύστατη Εκκλησία στην τυπολατρία της Παλαιάς Διαθήκης, έδωσε αγώνα, ώστε οι άνθρωποι να πειστούν πως ο Χριστιανισμός ήρθε ως κάτι το εντελώς καινούργιο και πως, μοναδική προϋπόθεση ένταξης στην Εκκλησία είναι η πίστη στο πρόσωπο του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού.

Έχουν, άραγε, όλα αυτά σημασία σήμερα, μετά από δύο χιλιάδες (2.000) χρόνια; Βεβαίως, αδελφοί μου! Διότι, αυτό που προσπάθησε ο Παύλος να αλλάξει ήταν ο τρόπος με τον οποίον ο άνθρωπος σχετίζεται με τον Θεό, κάτι που αποτελεί και ερώτημα όλων μας.

Για ποιόν λόγο οφείλουμε, ως Εκκλησία, να ευγνωμονούμε τον απόστολο Παύλο; Διότι κήρυξε πως οι ανθρώπινες δυνάμεις δεν είναι ικανές από μόνες τους να μας

μεταβάλουν σε γνήσια τέκνα του Θεού και πως μόνον η πίστη στον Χριστό και η παράδοση της υπάρξεώς μας στην Χάρη του Αγίου Πνεύματος αποτελούν τον δρόμο της επιστροφής μας στην αγκαλιά του επουράνιου Πατέρα μας.

Εκείνος που νομίζει πως, μόνον η συμμόρφωση σε θρησκευτικούς τύπους και η σχολαστική τήρηση κάποιων κανόνων αρκούν, προκειμένου ο άνθρωπος να κερδίζει την εύνοια του Θεού, ακυρώνει το κήρυγμα της αγάπης, υποβαθμίζει τις δωρεές του Αγίου Πνεύματος και επιστρέφει, πνευματικά, στην εποχή πριν τον Χριστό.

Ο απόστολος Παύλος, μπορεί να έφτασε, ενόσω ζούσε, σε δυσθεώρητα ύψη πνευματικότητος και να γεύτηκε την θέωση. Δεν έχασε όμως επαφή με την πραγματικότητα. Είχε πλήρη επίγνωση της ανθρώπινης τραγωδίας. Έβλεπε τους ανθρώπους, όπως σήμερα τους βλέπουμε κι εμείς, να λαχταρούν έναν καλύτερο κόσμο. Δυστυχώς, όμως, οι ανθρώπινες προσπάθειες μένουν πάντοτε άκαρπες. Κι αυτό διότι ο άνθρωπος αγωνίζεται με μοναδικά όπλα, τις διανοητικές και ψυχικές του δυνάμεις, αποκομμένος από τον Θεό και στερημένος από την προσδοκία της αιωνιότητος. Και ποιά είναι τα αποτελέσματα; Τα αναφέρει ο απόστολος Παύλος, ένα προς ένα: μοιχεία, πορνεία, ηθική ακαθαρσία, αισχρότητα, κάθε είδους ειδωλολατρία, μαγεία, έχθρες, φιλονικία, ζήλια, θυμός και καθημερινή βία. Και μαζί με αυτά, η διχόνοια, τα σχίσματα και η κάθε είδους ασωτία.

Διχασμένος είναι ο άνθρωπος, ανάμεσα στις επιθυμίες της σαρκός του και στον πόθο της ψυχής του για αγιότητα. Ευτυχώς, ο Θεός δεν στέρησε από τον άνθρωπο την επιθυμία για μία ανώτερη ζωή, γεμάτη ειρήνη, χαρά και αγάπη. Δεν άφησε την ψυχή του να λησμονήσει εντελώς την θεϊκή καταγωγή του. Επέτρεψε, όμως, να αποκαλύπτεται, ημέρα με την ημέρα, πως οι καλές προθέσεις δεν αρκούν και πως οι ανθρώπινες δυνάμεις δεν επαρκούν για μία ομορφότερη ζωή.

Γι' αυτό και ο απόστολος Παύλος, σε απάντηση όλων αυτών των αμαρτιών που στερούν τον άνθρωπο από την προοπτική της Βασιλείας του Θεού, έρχεται, μέσα από την δική του εμπειρία, να εξυμνήσει το Άγιο Πνεύμα και να Το παρουσιάσει ως έναν αδαπάνητο θησαυρό αρετών. Αυτές αποτελούν το θεμέλιο ενός καλύτερου κόσμου, αυτές αναγεννούν την ψυχή, αυτές μας ενώνουν με την Χάρη των αγίων. Ποιές είναι αυτές;

Η αγάπη, η χαρά, η ειρήνη, η υπομονή, η καλοσύνη, η καλή προαίρεση, η πίστη, η πραότητα και η εγκράτεια.

Η σημερινή περικοπή δεν αποτελεί μόνον πολύτιμη πνευματική παρακαταθήκη αλλά και αποκάλυψη της εξαγιασμένης καρδίας του αποστόλου Παύλου. Τι μας διδάσκει με τον λόγο του, κυρίως, όμως, με την ίδια την ζωή του; Πως, όποιος ενώνεται με τον Θεό, ενώνεται με την Θεία αγάπη Του και ενεργεί όπως Εκείνος. Ο Παύλος είναι Άγιος. Και όπως όλοι οι Άγιοι, ζει, σκέφτεται, ομιλεί και ενεργεί όπως ακριβώς θα έκανε ο ίδιος ο Χριστός, αν βρισκόταν και σήμερα, ως άνθρωπος, ανάμεσά μας.

Για εμάς, τους ατελείς στα πνευματικά, το σφάλμα του αδελφού μας γίνεται συχνά αιτία να εκστομίζουμε εύκολα λόγους αυστηρότητας και κατάκρισης. Οι άνθρωποι, όμως, των οποίων η ζωή καθοδηγείται από το Άγιο Πνεύμα, κατά την στιγμή της πτώσεως του αδελφού τους, μεταβάλλονται σε πηγή ενθαρρύνσεως, συμπόνιας και μακροθυμίας. Και μάλιστα, οι άνθρωποι του Πνεύματος γνωρίζουν, όχι μόνον να παρηγορούν, αλλά και να μιμούνται τον Κυρηναίο Σίμωνα. Εκείνον που, όταν τα γόνατα του Κυρίου μας λύγισαν από το βάρος του Σταυρού, βρέθηκε δίπλα του, επωμίστηκε το ασήκωτο βάρος του Σταυρού και Του προσέφερε την ύστατη παρηγοριά κατά την στιγμή της αβάστακτης μοναξιάς Του.

Τέτοιος άνθρωπος υπήρξε και ο απόστολος Παύλος. Έχοντας απέραντη ευγνωμοσύνη προς τον Εσταυρωμένο για την άπειρη αγάπη που του έδειξε, αν και υπήρξε φανατικός διώκτης Του, σήκωσε και εκείνος τον σταυρό της αποστολής του χάριν των ανθρώπων, και ανέλαβε να τους ανασύρει από τον βυθό της αμάθειας και την ειδωλολατρίας. Αυτής της αγάπης μας καλεί σήμερα και εμάς να γίνουμε απόστολοι και να τον ακολουθήσουμε, διδάσκοντάς μας το υπέροχο: «Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε», δηλαδή «Κάνετε το βάρος του αδελφού σας, βάρος δικό σας».

Και συνεχίζει: «*Αυτή και μόνη την εντολή αν εφαρμόσετε, αποδεικνύεστε αληθινοί μιμητές του Χριστού και βαδίζετε τον δρόμο προς τη θέωση*.

Ο πνευματικός αγώνας που διεξάγουμε, με σκοπό να αξιωθούμε των δωρεών του Αγίου Πνεύματος είναι απαραίτητος για τη σωτηρία μας, δεν αφορά, όμως, μόνον εμάς. Αναλαμβάνουμε συγχρόνως και μία αποστολή:

Όσο η καρδιά μας εξαγνίζεται από πάθη και λογισμούς, τόσο μεταβάλλεται σε καθαρό κάτοπτρο, στο οποίον καθρεπτίζεται το προσώπου του Κυρίου μας, σκορπίζοντας το φως Του στα σκοτεινά μονοπάτια που βαδίζει σήμερα η ανθρωπότητα. Όσο ενωνόμαστε με τον Χριστό, τόσο μεταβαλλόμαστε σε πηγή ουράνιας παρηγοριάς και έμπρακτης αγάπης για ένα κόσμο που αναζητά ελπίδα, παρηγοριά και προοπτική αιωνιότητος. Αυτό είναι το βάρος, το οποίο ο απόστολος Παύλος μας καλεί να μοιραστούμε με τον σημερινό άνθρωπο.

Η προοπτική αυτής της αποστολής ας ενισχύει τον αγώνα μας και η Χάρις του Θεού ας μας αξιώνει να γινόμαστε ταπεινοί συνεργάτες του σχεδίου Του, με μοναδικό σκοπό, την σωτηρία των ανθρώπων».

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.